

Club Excursionista de Gràcia

G E N E R
F E B R E R
2 0 0 3

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

"MAI ENRERA"

Butlletí social

*Publicació degana de la premsa de Gràcia
Creu de Sant Jordi 1992*

*XXI Any - 2a. Època, núm. 72
Fundat l'any 1922*

Oli de Josep Ferrer i Moreno
Camí de Santa Coloma de Farners

ELS DIRIGENTS DE L'ESPORT AMATEUR

Els dirigents de l'esport han esdevingut des de final del segle XIX persones que, provenint de tots els àmbits socials (empresaris, professors, esportistes, treballadors de tots els sectors) i a part de les seves obligacions, han entès la necessitat d'estructurar d'alguna manera les diferents afeccions socials per canalitzar-les de manera positiva i, aprofitant l'experiència adquirida a través del seu rol professional o formatiu, posteriorment traslladar-les a l'àmbit amateur, i així aconseguir que la resta de la societat gaudeixi i participi de la pràctica de l'esport que estima, personalment o bé un familiar proper com pot ser un fill, o que col·labori en la gestió dins d'un club o en la mateixa gestió federativa.

Aquesta pràctica amateur, ara que l'oferta de serveis per part de les empreses privades augmenta cada dia amb l'objectiu d'obtenir beneficis, es fa més complexa i per això augmenta la competitivitat per arribar als grups socials i oferir aquests serveis, de forma que facin circular els capitals invertits. Així doncs, en aquesta situació, les entitats sense ànim de lucre quins objectius han de fixar-se per no perdre, per un costat, la seva identitat històrica i, per l'altre, per no desaparèixer per manca de recursos econòmics? Els clubs amb història com han d'actuar per aconseguir mantenir o millorar la seva massa social?

És obvi, o així ho penso, que les nostres entitats hauran de fer un pas endavant i plantejar-se la contractació semiprofessional de tècnics que, en forma de freelance o compartint-los amb altres entitats, puguin disposar d'especialistes en l'àmbit de les finances, la publicitat, el màrqueting, etc.

La societat de consum té un camí molt definit, però molts grups socials tenen serioses dificultats per integrar els seus fills en entitats en les quals puguin aprendre a relacionar-se, a treballar o a fer aportacions que puguin enriquir el seu esperit i, és clar, el seu físic, combinant-ho amb la cultura.

Catalunya ha estat una nació en què les entitats i els seus homes, tal com deia al principi, han treballat per difondre les multiactivitats dins de les seves associacions, com podria ser l'excursionisme i el cant coral, el bàsquet i el tennis en un mateix club, la qual cosa ens demostra aquesta particularitat d'integració. La joventut, una vegada dins d'aquestes entitats i si les seves inquietuds de col·laboració ultrapassen les seves obligacions formatives o professionals, tenen el referent d'altres membres que,

incorporats a les diferents juntes de seccions o de la mateixa directiva, intenten fer les aportacions que permeten actualitzar les línies generals de les entitats. Aquest esperit és el que hem de potenciar entre tots per tal que la nostra cultura associativa no perdi el seu gran valor.

Un exemple molt familiar per mi el tenim en l'estructura organitzativa de la Matagalls-Montserrat. Aquesta activitat, amb trenta anys d'història, s'estructura de tal forma que dóna cabuda a més de dues-centes persones dins de l'organització. Aquesta iniciativa de l'any 1902, que va sorgir de mossèn Jaume Oliveres des d'un punt de vista pràctic, avui en dia ha esdevingut una activitat bressol del que s'anomenen les curses de resistència i que se celebren arreu del món.

Tornant a l'objectiu de l'article, aquestes dues-centes persones s'organitzen en grups especialitzats en diferents àmbits (tresoreria, imatge, comunicació, logística, etc.) i els membres que els integren són de totes les procedències socials i aporten les seves experiències per tal de millorar any rere any el conjunt d'activitats de la Matagalls-Montserrat. Pensem que dins d'aquesta organització hi col·laboren persones des dels disset anys fins als setanta o més, i segur que em deixo algú que sortiria de l'arc d'edats, i molts d'aquests el dia de l'activitat porten els seus fills per tal que participin d'una activitat que s'han fet seva i de la qual gaudiran més de dos mil participants i els seus acompanyants, que probablement representaran el doble de persones que viuen aquesta activitat denominada festa de l'excursionisme català.

Si tenim present que aquestes persones treballen de forma altruista i que ho fan durant tot l'any, estic segur que l'esport amateur encara té prou força, però també que per gestionar de manera proactiva tots els recursos, els professionals hauran de fer la seva aportació per a la pervivència de les nostres entitats.

Francesc Sanahuja i Toledano

BAIXA PER DEFUNCIÓ

Mercè Font i Borrel
Socia número 541
Va morir el dia 1-12-2002

AGENDA

GENER

13, dilluns a les 19.30 h

Consell directiu

DIADA DEL CLUB

A la Biblioteca Vila de Gràcia, Torrent de l'Olla, 104, acte de cloenda del **Centenari de Josep Buch**, coincidint amb **81è l'aniversari de la fundació de la nostra Entitat**.

14, dimarts, a les 20:00

Matagalls-Montserrat

Creació de la Comissió 2003

Coordinació: Montse Casellas

16, dijous, a les 21:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Audiovisuals Buch i Parera

1a Ascensió per la Via Angünie (Montrebei Paret d'Aragó)

A carrec de Jordi Gassiot

16, dijous, de 21:30 a 22:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Presentació / Material

Coordinació: Albert Valencia

18 i 19, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Sortida: Puigmal

Coordinació: Albert Valencia

19, diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Cicle de Sortides de Mitja Muntanya

Sortida: Colcerola

Coordinació: Pili Justo

19, diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Cicle de GR's 2003

Sant Antoni de Vilamajor - Les Franqueses del Vallès

16,630 km - 4h 10'

Desnivells aprox. +186m -253m

Coordinació: Manel Arnau

23, dijous, de 21:30 a 22:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Orientació

Coordinació: Albert Valencia

25 i 26, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Sortida: Punta Alta

Coordinació: Albert Valencia

30, dijous, de 20:30 a 22:00 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Presentació / Material

Coordinació: Ricard Martínez

FEBRER

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Sortida: Tavascan / Pic Coma del Forn

Coordinació: Ricard Martínez

6, dijous, de 20:30 a 22:00 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Allaus i meteorologia

Coordinació: Ricard Martínez

6, dijous, de 21:30 a 22:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Allaus / Meteorologia

Coordinació: Albert Valencia

8 i 9, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Sortida: Puigmal / Pic de Nou Creus

Coordinació: Ricard Martínez

11, dimarts, de 20:30 a 22:00 h

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Preparació física / Medicina de muntanya

Coordinació: Ricard Martínez

11, dimarts, de 21:30 a 22:30 h

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Preparació física / Primers auxilis

Coordinació: Albert Valencia

13, dijous, a les 21:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Audiovisuals Buch i Parera

Volta al Mont Thabor i Andes Xilens amb Esquí

A carrec de Membres del Cicle d'Esquiadors de Muntanya

15 i 16, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Sortida: Posets

Coordinació: Albert Valencia

16, diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Cicle de GR's 2003

Les Franqueses del Vallès - Caldes de Montbui

21,000 km - 5h 08'

Desnivells aprox. +345m -355m

Coordinació: Manel Arnau

20, dijous, de 20:30 a 22:00 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Audiovisual: Les grans sortides

Coordinació: Ricard Martínez

20, dijous, de 21:30 a 22:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Alta Muntanya

Diapositives / Cloenda

Coordinació: Albert Valencia

22 i 23, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Sortida: Estany Llong / Pic del Portarró

Coordinació: Ricard Martínez

22 i 23, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Cicle de Sortides de Mitja Muntanya

Sortida: El Montseny

Coordinació: Andrés Chinchilla

27, dijous, de 20:30 a 22:00 h

Secció de Muntanya i Esquí

Curs d'Iniciació Esquí de Muntanya

Cloenda

Coordinació: Ricard Martínez

MARÇ

13, dijous, a les 21:30 hores

Secció de Muntanya i Esquí

Audiovisuals Buch i Parera

Vies Ferrades: per les Dolomites i Catalunya

A carrec d'Àlex Mariné i Xavier París

22 i 23, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Cicle de Sortides de Mitja Muntanya

Sortida: Puigsacalm

Coordinació: Pilar López

19, diumenge

Secció de Muntanya i Esquí

Cicle de GR's 2003

Caldes de Montbui - Sabadell

22,953 km - 5h 39'

Desnivells aprox. +290m -275m

Coordinació: Manel Arnau

CANTAIRES MUNTANYENCS

CONCERT A TEIÀ

El 10 de novembre del 2002, la nostra Coral va ser convidada a prendre part en el concert de celebració del 25è aniversari de la Coral Esclat, de Teià.

En la presentació de l'acte es féu esment del guardó, el Tei de Plata 2002, atorgat al director de la Coral Esclat, Víctor Barbé, com a reconeixement a la seva tasca en pro de la vila de Teià, esdeveniment del qual ja ens férem ressò en l'anterior butlletí nº 71.

Van iniciar el programa de cançons les Corals Picarol, de Teià, de petits, mitjans i grans.

Seguí la Cobla Premianenca amb l'estrena de la Suite "Imatges de Teià", sota la direcció de Víctor Barbé, que n'és l'autor. Ell mateix va fer la descripció de les peces que la componen, i que li foren suggerides per diversos indrets de Teià, i per aquest ordre:

La Creu de Terme. - La Riera. - La Catedral del Maresme. - El Parc de la Sardana i El Turó d'en Baldiri.

També dirigida per Víctor Barbé, i amb l'acompanyament de la mateixa Cobla, la Coral Esclat interpretà "La Birondó", que inclou cinc cançons populars catalanes harmonitzades pel mestre M. Oltra. I, com a primícia, cantà la sardana que forma part de la Suite que s'acabava d'estrenar.

En el Cant Comú participaren, a més dels nostres Cantaires Muntanyencs, la Coral Núria, de la UEC/Gràcia, la Coral Picarol (mitjans i grans) i la Coral Esclat, de Teià, amb les obres següents:

La Santa Espina E. Morera.- (Dir. Josep Vila).
L'Empordà E. Morera.- (Dir. Josep Vila).
Poble que canta A. Miralpeix.- (Dir. Víctor Barbé).
La sardana dels infants del món V. Barbé.- (Dir. Víctor Barbé).

Finalitzat el Concert, la presidenta de la Coral Esclat va lliurar a cada Coral un record d'aquest 25è aniversari, al qual van correspondre, amb un objecte commemoratiu, el nostres Cantaires Muntanyencs i també la Coral Núria.

Aurora Vila i Guàrdia.

ACAMPADA

CAMPAMENT DE VACANCES 2002

Amb molt de retard, però sempre amb ganes d'informar els socis de les activitats de la nostra secció, farem un resum de les vacances d'estiu.

Aquest any el campament fou a Ribera de Cardós, al càmping La Borda d'en Pubill. Per diferents motius, l'assistència hi fou minsa ja que molts dels que normalment fan estada de vacances amb la Secció aquest any el varen aprofitar per fer turisme per l'estranger.

Càmping La Borda d'en Pubill. Fotografia de Maria-Glòria Vives

Els que hi foren van gaudir d'excursions a peu, turisme i descans, que també és un dels motius de les vacances.

Estany Gento. Fotografia de Maria-Glòria Vives

Es va fer la tradicional Festa Major de Gràcia, amb un sopar de germanor. Amb total varen ser 10 instal·lacions. Esperem que l'any vinent siguem més colla.

A primers d'any començarem a preparar les vacances del 2003. Us agrairíem que ens poguéssiu dir llocs per fer el campament.

Sortida amb autocar per visitar el Museu del Ciment i del Transport, a Castellar de n'Hug, i el Parc Artigues, de la Pobla de Lillet

El proppassat dia 23 de novembre es va fer una sortida amb autocar per visitar els tres llocs abans esmentats. Malgrat

Museu del Ciment. Fotografia de Maria-Glòria Vives

Museu del Ferrocarril. Fotografia de Maria-Glòria Vives

que el temps no ens va ser massa favorable, les tres visites van ser un èxit, ja que cada una era diferent de l'altra. En el Museu del Ciment ens varen explicar amb grans detalls com funcionava i com sortia el ciment; també, dades del precursor d'aquella fàbrica, el comte de Güell. En el Museu del Transport ens vàrem adonar que la història de tots aquells vehicles era la nostra història, ja que trobàrem tramvies, cotxes, camions, la cabina de l'aeri de Sant Geroni, màquines de tren dels anys quaranta al cinquanta, etc.

La visita al Parc Artigues tenia el sabor de l'any Gaudí, ja que va ser dissenyat per ell per encàrrec dels senyors Artigues. Té una similitud amb el parc Güell, en petit, amb els mateixos detalls florals i arquitectònics tan característics d'ell.

El dinar fou al restaurant Santa Bàrbara, de Sant Corneli. El total d'amics que varen venir fou de 38 adults i el petit Víctor, de 5 anys, que s'ho va passar molt bé. Estem pensant preparar la propera.

Parc Artigues.
Fotografia de Maria-Glòria Vives

Maria-Glòria Vives

Porteu el carnet del Club i identifiqueu-vos com a Socis, us tractaran bé...

Hem canviat solament el nom

edelweiss és ara **BALMAT**, la teva botiga d'esports de muntanya

La raó ha estat la necessitat de registrar la marca a nivell internacional degut a la nostra expansió a través d'internet

www.balmat.com

BALMAT, Comte d'Urgell, 72 i 76 / Gran Via C.C., 527 – 08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 – Fax : 934 519 260 – mail: balmat@balmat.com

CULTURAL

CENTENARI JOSEP BUCH I PARERA 1902-2002

Com tots sabeu, durant aquest any 2002 el nostre Club, junt amb el Districte de Gràcia i el Taller d'Història, hem anat celebrant diverses activitats, totes destinades a homenatjar el nostre fundador Josep Buch i Parera.

El propassat dissabte dia 14, el Districte de Gràcia va complir la promesa feta a la primera de l'any i va inaugurar la placa a la plaça Rius i Taulet, al peu del mateix banc on Josep Buch, Jaume Martorell i Agustí Sobrevia van fer el projecte de fundar el nostre Club.

L'acte el va presidir el senyor Ferran Mascarell, regidor del nostre districte, que va estar acompanyat per altres autoritats del districte, així com representacions del món cultural i de l'esport. El president del Gràcia va agrair aquesta iniciativa que deixa constància d'aquell fet i es van llegir unes paraules del nostre consoci Joan Cervera i Batariu.

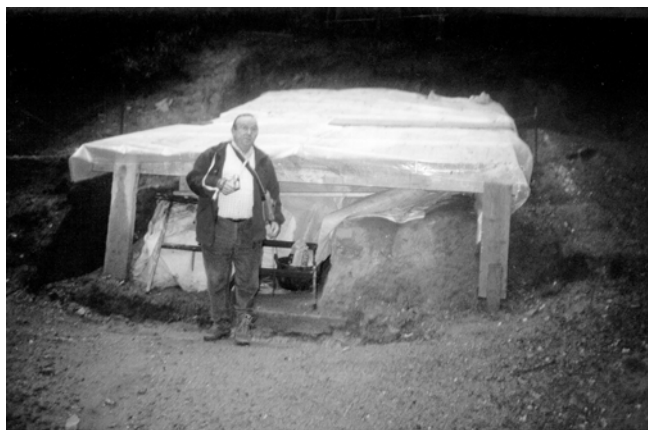
Tot seguit, acompanyats tots per la família de Josep Buch, es va anar fins al carrer Rabassa, 45, casa on va viure el nostre consoci des de l'any 22 fins a la seva mort. S'hi va descobrir una placa commemorativa del centenari de Josep Buch, placa que descriu la seva dedicació històrica a Gràcia i a Montserrat.

Per cloure aquest any dedicat a ell queda encara la inauguració de l'exposició a la Biblioteca Vila de Gràcia, Torrent de l'Olla, 104, titulada Josep Buch, historiador i excursionista (1902-1991). Romandrà oberta del 23 de desembre al 13 de gener 2003.

Al Club tenim el cicle d'audiovisuals Buch i Parera, que es passen regularment, seguint les dates previstes, fins al mes de juny del 2003.

NOVETATS REFERENTS AL FORN IBÈRIC I A L'ERMITA DE SANT ADJUTORI

El 8 de desembre passat vaig rebre la trucada de l'amic Josep Ferrer que m'explicava que havia portat uns amics a visitar el forn ibèric i l'ermita romànica de Sant Adjutori i que va tenir la sorpresa de trobar l'indret desballestat.

Com sabeu, el forn va ser trobat per socis del Gràcia cap a l'any 1963, encapçalats per l'estudiós Miquel Brasó, i des d'aquella data hem sigut fidels vetlladors de la seva supervivència. En aquell moment hi vam interessar la Diputació de Barcelona, la qual, reconeixent la importància

del descobriment, ens va subvencionar l'excavació i construcció de la corresponent protecció amb reixa i

cadenat. A aquests treballs s'hi van afegir la major part dels socs de la nostra entitat, en aquell moment.

El forn fou un descobriment important, ja que és un testimoni de la tradició ibèrica i un dels pocs que en queden d'aquella època. A la vegada, l'ermita de Sant Adjutori, romànica i de planta circular, també és un dels pocs exemplars que se'n poden contemplar avui. Ambdós, de gran importància històrica.

Als nostres esforços per vigilar aquell entorn, s'hi van afegir més endavant els amics de Sant Cugat, amb el recordat Josep Barberà al capdavant. Durant aquests quaranta anys hi ha passat de tot en aquell lloc. La gent incívica s'hi ha manifestat diverses vegades, però entre els amics de Sant Cugat i nosaltres mateixos hem anat refent els desperfectes. Units amb ells, any darrere any, hem seguit la tradició d'instal·lar-hi el pessebre per les festes

nadalenques. I també hem demanat reiteradament ajuda al municipi de Sant Cugat, a fi d'aconseguir que fossin ells mateixos els qui finalment s'encarreguessin d'aquell important indret, com pertoca.

Sembla que aquest Ajuntament ha decidit per fi tenir-ne cura. La nostra queixa és deguda al fet que no hem estat informats de les obres que s'hi pensen fer i, d'altra banda, a la manera com s'estan portant a terme. La construcció

que inicialment protegia el forn ha estat treta i en aquest moment el forn està sense més protecció de la pluja que

unes fustes. El cartell que informava dels treballs que havien fet el nostre Club i la Diputació ha desaparegut. Han eixamplat el camí que porta a l'ermita de Sant Adjutori i per fer-ho s'han tallat els arbres dels costats.

La sorpresa més gran és quan s'arriba a l'ermita. S'hi ha arrabassat un gran espai, amb arbres tallats per arreu, un dels quals d'envergadura. Una pila de pedres que provenen de l'església esperen amuntegades que siguin restituïdes al seu lloc.

Volem pensar que tot plegat porta l'objectiu d'aconseguir una millora per a l'indret i que l'Administració ha decidit millorar-ne la protecció. Però, dolguts, des d'aquí manifestem la nostra queixa per la manera com s'han portat els fets. El Club Excursionista de Gràcia tenia el dret de ser informat del projecte, cosa que no ha fet l'Ajuntament de Sant Cugat.

Ens queda l'alarma que vam sentir en veure el forn, sense un espigó de davant i impregnada d'aigua la part del darrera.

Esperem ara els esdeveniments, dels quals sereu informats degudament.

SCRIPTA MANENT

La memòria escrita dels romans

Els romans ens han deixat una gran quantitat d'escrits sobre les seves lleis, fets, guerres, pensaments... I gràcies a aquest fet evident podem datar avui amb gran coneixement la seva història a través del temps.

Al Museu Arqueològic de Barcelona, a Montjuïc, hi ha instal·lada una interessant exposició sobre aquest tema. A través de les diverses inscripcions podem entendre les seves formes de vida pública i privada. Hi ha escrits sobre pedra, marbre, bronze, ceràmica, os, plom, papirs, i són autèntics missatges provinents de l'antiguitat. Representen la base i el punt de partida cap al nostre món.

Les inscripcions han permès conèixer que, per exemple, a Empúries hi convivia diferents llengües: l'ibèric, el grec i el llatí. Finalment, sense imposició, sabem que es va generalitzar el llatí.

També hi ha inscripcions que fan referència a les diferents classes socials romanes. Hi havia esclavitud, però la societat era moderna i donava suport a la promoció personal i social. Les classes privilegiades es dedicaven a la carrera política. Els treballs manuals eren per a les classes més baixes i les professions liberals estaven en mans de lliberts. De tot això hi ha constància en aquesta exposició, gràcies a la selecció de monedes i d'inscripcions.

No es coneix el grau d'alfabetització dels romans, però, gràcies a les dedicatòries i bons desitjos marcats en els objectes exposats, sabem de la importància que donaven a la paraula escrita. És ben cert que ells sabien que tot el que està escrit queda, però que la parla vola... No us perdeu aquesta exposició que romandrà oberta fins a finals de gener del 2003.

ACTES CULTURALS

Ens plau comunicar-vos que hem rebut informació sobre diferents actes culturals, als quals es pot assistir com a oients.

Direcció General del Patrimoni Cultural
8 de gener, CONFERÈNCIA sobre l'ús dels mètodes de prospecció geofísica per entendre una ciutat antiga: el cas d'Aeso (Isona, Pallars Jussà).
LLOC: Palau Moja, Portaferrissa, 1, a les 19 hores.

Recentment s'ha fet una campanya de prospeccions geofísiques utilitzant la combinació magnetomètrica i anàlisi de resistivitat, cosa que dona un nou camí a l'arqueologia.

REVISTA MAI ENRERA

El nostre Club té el propòsit d'editar dues revistes Mai Enrera a l'any. Per aquest fet necessitem els vostres articles, ja que seran els protagonistes que ens explicaran les vostres vivències, els vostres coneixements i les

vostres experiències. Us agraïrem que ens els feu arribar dins el primer trimestre del 2003. Els podeu deixar, degudament signats, a Secretaria, indicant REVISTA MAI ENRERA. Gràcies!

Maria Dolors Lázaro i Palau

EXPOSICIÓ D'OLIS DE JOSEP FERRER

El dia 5 de desembre de 2002 al restaurant La Musaranya, carrer Astúries, número 17, fou inaugurada una exposició de quadres a l'oli del nostre amic i consoci Josep Ferrer.

En Josep Ferrer fa quaranta-nou anys que és soci del nostre Club. Ja els seus pares varen ser uns socis sempre fidels a la nostra Entitat i ell ha seguit el mateix camí. Sempre ha col·laborat en totes les tasques organitzatives que se li han demanat. Actualment forma part de la comissió Matagalls-Montserrat, de la qual també ha sigut director, i està treballant en la recerca de l'itinerari de Barnatresc, que és un recorregut pels diferents barris de la nostra ciutat, i en el cas de la Vila de Gràcia l'Ajuntament n'ha encomanat l'organització al Club Excursionista de Gràcia.

En Ferrer sempre està amatent per ajudar en qualsevol activitat, però, això sí, demana que aquesta ajuda no li ocupi els dijous, ja que és el dia que dedica a perfeccionar els seus coneixements sobre l'art de la pintura. Honora el nostre Club, que ja disposa de persones relacionades amb la cultura, com escriptors, músics, pintors, etc., tenir a les nostres files un altre pintor que pot mostrar el seu art d'una forma molt reeixida.

Jo, personalment, ja coneixia part de la seva obra, perquè en visites al seu domicili havia vist algun dels seus quadres, però quan he visitat l'exposició he quedat gratament sorprès de veure la maduresa assolida en aquesta activitat artística. Com un exemple, puc comentar uns quadres pintats amb una tècnica de pols de marbre que dona un relleu extraordinari a l'obra.

El dia de la inauguració vàrem acompanyar l'amic Josep un bon grup de les seves amistats i naturalment la seva esposa, Mari, i els seus fills amb les seves respectives parelles; també corrien pel local els néts, que gaudien d'un ambient festiu sense comprendre el que representava l'acte, però segur que estaran orgullosos del seu avi quan siguin més grans, igual que tota la seva família.

Els assistents vàrem ser obsequiats amb un aperitiu per celebrar l'esdeveniment.

Felicitats amic Ferrer.

Enric Guillerà

G I E

V CURSET D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

Durant el mes d'octubre i fins a mitjan mes de novembre de 2002 va tenir lloc el V Curset d'Iniciació a l'Espeleologia, que el GIE (Grup d'Investigacions Espeleològiques) del CEG organitza cada any dins del programa formatiu de cursos d'iniciació a aquest apassionant esport subterrani. El curs té el suport i la coordinació de l'Escola Catalana d'Espeleologia, òrgan constituït de la Federació Catalana d'Espeleologia, que coordina tots els aspectes de formació dels esports propis d'aquesta federació, com són l'espeleologia i el descens d'engorjats.

Explicació pràctica a les parets de Can Roca. Foto: Xavier París

El curs, que com de costum estava format per un conjunt de sessions teòriques i pràctiques, tenia per objectiu l'ensenyament de les tècniques necessàries per a la pràctica de l'espeleologia, preferentment vertical, amb l'aprenentatge per part dels cursetistes de totes les maniobres que s'han d'utilitzar en la progressió per una corda vertical, sia de baixada (ràpel) o de pujada, i de les tècniques imprescindibles per a l'exploració de cavitats o avencs que es desenvolupen amb pous verticals i que cal davallar amb tot un conjunt d'estris i mitjans específics d'aquest esport. Els cursetistes també van aprendre a fer funcionar el sistema d'il·luminació de carbur-acetilè, que també esdevé una eina imprescindible per moure's en la foscor que caracteritza el món subterrani.

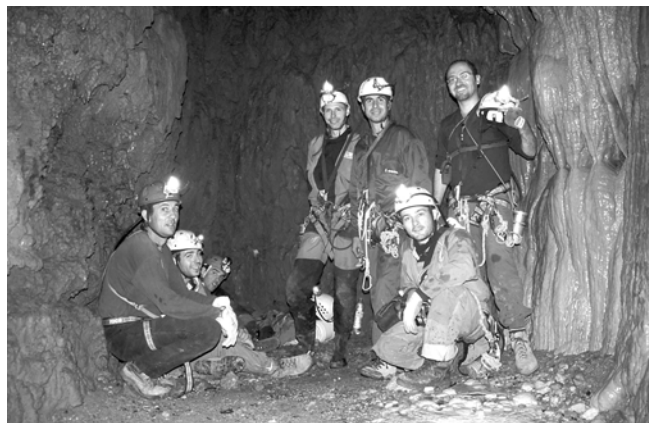
En aquesta edició del curset vam superar el rècord de matriculats, amb un total d'onze persones, tot i que

després van ser-ne nou d'actives. Cal dir també que en aquesta edició vam poder comptar amb la col·laboració de membres del GIE veterans, motiu pel qual aquest curset va tenir un ambient de participació, companyonia i cohesió de tota la Secció molt especial.

El curs es va iniciar el dia 10 d'octubre amb la corresponent presentació i primera xerrada teòrica: "Història de l'espeleologia", a càrrec de Xavier París, conferència que sempre obre el curs i que ajuda els assistents a situar una mica l'espeleologia i tota l'evolució que n'ha tingut lloc des de l'inici, el 1897, fins ara.

Sortida de practiques a les parets de Can Roca - Castelldefels. Foto: Xavier París

Punt final de l'avenc de l'Arcada Gran a -104m (Garraf)
Foto: Cristina Xifra

El diumenge següent, 13 d'octubre, vam fer la primera sortida pràctica a una cavitat subterrània, concretament a la cova d'Annes, primer, i a la Fou de Bor, després, dues coves horitzontals situades a la Cerdanya i en les quals no es necessita material d'exploració vertical. En aquesta primera sortida els cursetistes es van poder iniciar en la visita a cavitats i van aprendre conceptes de geologia, a càrrec de Toni Robert, que va fer tot un seguit d'explicacions tant de l'entorn exterior com de l'interior de les coves, així com també els conceptes de la progressió en passos

estrets (especialment a la Fou de Bor) i, sobretot, la utilització de la il·luminació de carbur. El temps va acompanyar molt al llarg del dia.

Avenc Emili Sabater: la sala gran (Garraf) Foto: de Xavier París

El dimarts i el dijous següents van tenir lloc dues xerrades més, la de topografia, el dimarts, a càrrec de Ricard Alsina, gran coneixedor i col·laborador del tema, membre veterà del GIE, des dels anys seixanta, i la de material i tècniques de progressió, a càrrec de Cristina Xifra, la qual ens va fer tota una demostració pràctica muntant el ràpel de la paret del Club i baixant amb corda des del terra. Posteriorment va fer un tros de pujada i canvi de sentit per tornar a baixar com a demostració de les tècniques d'ascens, descens i canvi de sentit enmig de la corda.

Avenc d'en Passant -34m (Garraf)
Foto: Cristina Xifra

El dissabte 19 d'octubre va tenir lloc la sortida de pràctiques de les tècniques verticals amb corda a les parets exteriors de Can Roca, a Castelldefels, on amb la instal·lació de diverses vies de diferent dificultat es van poder practicar al llarg de tot el dia les diferents maniobres de progressió per una corda. El diumenge 20 es va dur a terme la primera sortida a una cavitat vertical o avenc; concretament, se'n van fer dos: l'avenc d'en Passant i l'avenc Emili Sabater, tots al massís del Garraf. Aquí, tant pel nombre de

cursetistes com pel de monitors, vàrem poder fer dos equips i creuar-nos perquè tothom pogués fer-los tots dos. Va anar molt bé en conjunt. Cal destacar la quantitat d'aigua que hi havia al fons de l'avenc d'en Passant.

El dimarts i el dijous següents van tenir lloc dues sessions teòriques més: la de prevenció d'accidents i autosocors, a càrrec de Joan Busquets, col·laborador i company de la SIRE de la UEC de Sants, i la de geologia i formació de cavitats, a càrrec de Toni Robert, també un veterà de la Secció i gran coneixedor del tema.

Avenc d'en Passant, primera saleta
Foto: Cristina Xifra

El diumenge següent vam anar a fer un altre avenc com a sortida pràctica: l'avenc de l'Arcada Gran, que arriba fins als -104 metres. S'ha de destacar que era el primer -100 del grup i que quasi tots van baixar fins a baix de tot. La pujada va ser una mica llarga, però en conjunt la sortida va valer la pena per a experimentar el que suposa una gran vertical amb un pou de grans dimensions.

Faltaven sols dues xerrades teòriques abans de la sortida final de curset i les vam fer el dimarts 29 d'octubre i el dissabte 9 de novembre, les de bioespeleologia i protecció del medi subterrani, a càrrec de Roger Lloses, també un altre veterà del GIE i habitual col·laborador dels cursets en aquesta xerrada, i el mateix divendres dia 8 de novembre al refugi de la Molina, on vam passar la nit.

Ens quedava, doncs, sols la darrera sortida final de curset, que es va programar per al 9 i 10 de novembre al massís francès de la Coume Ouarnède, el més important del país, on teníem pensat entrar al sistema gegantí soterrani per la Trou de les Herétiques i anar a parar a la famosa i immensa sala del Trou du Vent. Així doncs i per aprofitar el temps, vam poder sortir tots el divendres 8 de novembre. El mal temps anunciat i les fortes nevades que havien caigut a la cara nord dels Pirineus ja ens van fer desistir de dormir amb tendes a peu de cavitat per la neu, i vam fer escala al refugi de la Molina del Club. L'endemà vam continuar el viatge fins a la regió, però el temps era molt dolent; plovia

i en arribar a la boca de la cavitat vam veure que el sistema anava molt carregat. A la Trou de les Herétiques hi havia un grup de francesos que estaven sortint perquè una de les galeries estava totalment sifonada per l'aigua. La boca d'una altra cavitat estava tapada totalment per l'aigua. Vam decidir de deixar-ho. Vam anar a dinar a una cavitat que sens dubte és única al món, la gruta del Mas d'Asil, una travessa integral que es pot fer amb cotxe ja que hi travessa la carretera pel mig. Després d'això, vam decidir d'anar a fer l'avenc del Monegú, que es troba a Foix, encara en territori francès, però el vam estar buscant a la tarda i el coll on s'ha d'arribar amb cotxe estava tallat per la neu. Així doncs, vam optar per la darrera opció: anar l'endemà a fer l'avenc de Sant Hou, una cavitat al costat del santuari de Montgrony, d'uns 70 metres, força bonic. No era el que teníem previst, però almenys vam poder fer espeleologia.

La cosa millor de la sortida, a part del bon ambient que sempre hi va haver entre el grup, va ser el fet que, a causa del tall de l'antiga carretera N-152 per unes esllavissades a Montesquiú, vam poder passar pel túnel del Cadí gratuïtament tant d'anada com de tornada.

El dijous 14, que era el següent, es va fer l'examen teòric als cursetistes, un ressopó i finalment el lliurament de diplomes als que es van declarar aptes. El president del Club, Francesc Sanahuja, va clausurar el curs amb unes paraules i així es va poder donar per acabat.

Per als caps de setmana següents vam preparar tot un conjunt de sortides postcurset per tal que la gent anés agafant pràctica i així poder seguir practicant tots plegats aquest apassionant esport subterrani.

Des d'aquí vull agrair a tots els col·laboradors del curset, tant als monitors com als conferenciants, la seva ajuda i dedicació, en especial als membres veterans de la Secció, que ens han demostrat que amb vista a projectes de futur encara podem seguir comptant amb ells. Gràcies.

Xavier París

GED E

CAMPIONAT D'ESCALADA DE BLOCS (BOULDER)

El proposat 26 d'octubre va tenir lloc el primer campionat de pas de blocs (boulder) del Club Excursionista de Gràcia. Amb una excel·lent inscripció de participants tant des de la perspectiva qualitativa com des de la quantitativa, la competició va esdevenir tot un èxit.

La dificultat del traçat de la prova així com la plasticitat dels moviments dels competidors van posar en relleu la capacitat organitzativa de l'entitat. La presència de dues televisions va donar fe del nivell dels esportistes així com de l'organització.

RESULTAT FINAL DEL CAMPIONAT

1. Ferran Guerrero
2. Oriol Marquínez
3. Joan Giménez
4. Ferran García
5. David Sartini
6. Noé Samper.

ACTIVITATS

27-11-2002 - Sortida de veterans del GEDE a Montserrat, zona d'Agulles. 40 participants.

Escalada a la Miranda de les Boiges, via Sílvia: Joan Alarcón, Enric Sales, Jordi Casas, Eduard Doria, Miquel Doria, Martí Santamaría i Toni Vives.

Saca Gran: Amadeu Panadés, Ramon. Toño i Pepin.

DIA 13 DE GENER DIADA DEL CLUB

PENYES ALTES DEL MOIXERÓ (2.260 m)

Cicle de Sortides de Muntanya Mitjana,
23-24 de novembre de 2002

Les Penyes Altes del Moixeró és un cim situat a la serralada del Moixeró (Prepirineu). Està format per dues puntes iguals i constitueix un excel·lent mirador de la vall de la Cerdanya i del Berguedà.

Tot i que la previsió del temps era força dolenta (cosa que vam tenir l'oportunitat de comprovar in situ), vam ser molts els que ens vàrem apuntar a la sortida. En total setze agosarats muntanyencs amb ganes de mullar-nos: Pili Justo, Andrés Chinchilla, Elena Martínez, Rosa Salas, Miriam López, Susanna Tortosa, Carme Sánchez, Noemí Cantí, Aitor, Raúl López, Maribel Herrero, Mónica Burgos, Carme Ballesta, Laia Perearnau, Natàlia Llàcer, Àlex Duran.

Dades inicials de la sortida

Començarem a caminar des del poble de Gréixer (1.098 m), fins al refugi de Sant Jordi (1.640 m, 3 h) on farem nit. L'endemà pujarem fins a les Penyes Altes (2.260 m) passant pel coll oest del Moixeró i pel coll Raset. El descens es farà per la canal de la Serp directament fins al cotxe, a Gréixer (5 h).

L'ascensió des de Gréixer és preciosa, enmig de rouredes, fagedes i pinedes. Ja en la part més alta trobarem els prats d'alta muntanya. El descens per la canal de la Serp, tot i que més directe, és també molt agraït, caminant sempre per dintre el bosc.

Excursió

Com que el dissabte solament havíem de caminar unes tres hores fins al refugi, i com que el divendres qui més qui menys fa una cervesa al vespre, vam quedar a les 10 per sortir a les 11 tocadetes de Barcelona (ja se sap què passa quan som tants... i quan no som tants també!).

Després d'un esmorzar com la tradició mana a la Colònia Rosal, vam enfilarnos la carretera que va al coll de Pal des de Bagà i vam deixar els cotxes aparcats al costat de la pista forestal que duu a Gréixer.

Un cop calçades les botes i preparada la motxilla, vam enfilarnos el camí del refugi de Sant Jordi tot seguint el GR-107. Cadascú al seu ritme i amb la capelina ben a punt vam anar pujant travessant els primers boscos de faigs.

L'entorn era preciós, els boscos generosos, la companyia divertida, la pista costeruda però fàcil, la xocolata i els ganys

boníssims, i tot i així trobàvem a faltar alguna cosa: ens mancava la nostra inseparable companyia, que com la més fidel amant ens acompanyaria durant quasi tota l'excursió.

Es respirava en l'ambient i s'intuïa en el cel, i quan tot just feia mitja hora llarga que caminàvem va aparèixer. Ens vam mullar bastant, uns més que altres.

Ja a mig camí, el GR abandona la pista tot seguint un petit caminet que s'endinsa enmig dels pins baixant al principi i pujant al final fins al refugi. Vam arribar mullats però animats i amb ganes de guerra per l'endemà. Amb la poca llenya que hi havia i

després de barallar-nos-hi durant més de mitja hora, vam encendre la llar de foc. Ens vam posar roba eixuta i vam començar una partida de parxís inacabable. Mai hauria dit que el parxís podia ser tan competitiu i sanguinari: morts i més morts, barreres insuperables, suïcidis en forma de sisos... Tot plegat va acabar ràpidament quan van portar el sopar: sopa ben calenta i una mica de pollastre amb suquet. Després d'atipar-nos, un altre cop a jugar, aquest cop a fer de psicòlegs: "que si has pres iogurt per sopar" o "si has fet mai l'amor a sobre d'una nevera" (tant l'una com l'altra pregunta tenien respostes evidents, però hi havia qui no ho creia així). Fet i fet ens n'anàrem a dormir a quarts de dotze.

L'endemà al matí una boira espessa ho abraçava tot. Des del refugi fins a Penyes Altes hi havia unes tres hores de camí, seguides d'un parell d'hores més per baixar fins al cotxe. Vam valorar la possibilitat de fer marxa enrere i tornar per on havíem vingut. Però tots estàvem molt animats, i amb la il·lusió que la boira s'esvairia quan anéssim guanyant altura, vam començar a pujar cap al coll de Moixeró. En un principi pujàvem fins al coll i allà decidíem si continuàvem o no.

El camí s'enfila enmig de pinedes i, tal com ens havia indicat el guarda del refugi, és ple d'arbres travessats que han caigut a causa dels temporals d'aquest estiu. Abans d'arribar al coll va començar a ploure novament i van aparèixer les primeres restes de neu en forma de petites taques blanques al costat del camí. Un cop al coll, la boira seguia essent espessa i tota la cara nord, la que dona a la Cerdanya, era coberta d'una prima capa de neu.

La desil·lusió inicial en comprovar que la boira ens impedia gaudir de bones vistes sobre la Cerdanya i sobre el

Berguedà, es va transformar en bellesa novament en viure i sentir la màgia i la força de l'alta muntanya. Estàvem envoltats de neu i de boira i el vent bufava enmig d'una forta nevada. La sortida de muntanya mitjana s'estava convertint en una sortida de mitjana-alta muntanya i calia anar en compte. Ens vam posar d'acord perquè ningú quedés despenjat del grup i evitar així el risc de perdre's. La Pili i l'Andrés anaven al darrere controlant la situació mentre adaptàvem el ritme al més lent, de manera que tot el grup pogués avançar conjuntament. La capa de neu era pobre i es caminava força bé; així que vam anar carenant fins a assolir el cim de Moixeró (2.078 m). En aquest punt el fred ja es deixava sentir amb força i vam decidir renunciar a pujar les Penyes Altes. La intenció inicial era anar en direcció a Penyes Altes i abans d'arribar-hi baixar per la canal de la Serp, però a causa de la boira i de la por de perdre'ns vam acabar reculant cap al coll de Moixeró novament (per baixar per on havíem pujat). Un cop a sota el coll vam menjar una mica per recuperar forces. No ens podíem aturar gaire perquè anàvem molls, feia fred i encara ens quedaven prop de cinc hores fins al cotxe. Vam descansar cinc minuts més al refugi (que ja era tancat) i vam continuar baixant cap a Grèixer.

Un cop als cotxes, i encara plovent, ens vam canviar de roba i vam baixar ràpidament a Bagà, on ens vam refer amb un bon cafè amb llet (ben calent naturalment!).

M'agradaria destacar per sobre de tot el bon comportament de tothom, posant-hi ganes, il·lusió, positivisme i bon humor. Val a dir que tot i la duresa de la sortida ens ho vam passar molt i molt bé, i que si bé és cert que no la repetiríem en les mateixes condicions, sí que en guardem un molt bon record (potser algun que altre refredat també) i, sobretot, moltes ganes de tornar-hi.

Àlex Duran

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://www.filnet.es/2c/nus>
e-mail: nus@filnet.es

ANEM A LA NEU...!

Ja ho veieu, hi ha força neu (de moment), com ens pronosticaven dies enrere els meteoròlegs. De fet, la temporada va començar pel pont de la Puríssima, amb uns gruixos força importants en totes les

estacions.

Arran de la carrera d'esquí alpí que comentàvem en el butlletí passat, la comissió encarregada d'organitzar-la vàrem creure que seria bo de fer-la cada any en diferents estacions. En primer lloc ens posàrem en contacte amb Andorra i les gestions no arribaren a concretar-se del tot. Llavors les converses van anar dirigides a Vallter i... per fi, ens donaren la contesta del que valia el marcatge i el lloguer de la pista, que per a nosaltres era massa alt. Així doncs, hem hagut d'anar a parar de pressa i corrents a l'estació de La Molina.

Però, és clar, amb tota aquesta història han passat molts dies i la data que nosaltres volíem (finals de febrer) ja la tenien coberta, i l'únic dia que ens podien donar era el 16 de març. Per tant, així ho hem acordat i, si la neu ens acompanya (que esperem que no hi manqui), serà el diumenge 16 de març.

Us vull recordar que la carrera serà un eslàlom gegant d'una mànega per a totes aquestes categories:

Infantil	Fins a 11 anys nascuts l'any 92 i posteriors
Juvenils	De 12 a 17 anys nascuts entre els anys 86 i 92
Sèniors	De 18 a 39 anys nascuts entre els anys 64 i 85
Veterans	De 40 anys o més nascuts l'any 63 i anteriors

Ja ho veieu, així de senzill: si sou esquiadors i voleu participar en una competició (d'amateurs com vosaltres) amb una pista tancada i senyalitzada, com les competicions de debò, no ho dubteu gens, animeu-vos a córrer-hi. Us podeu inscriure a la llista que serà penjada al tauler d'anuncis de la nostra entitat a partir de la primera setmana de febrer.

També us vull dir que el preu del forfet per al dia de la carrera per als participants i acompanyants serà reduït. No obstant això, caldrà notificar-ho anteriorment a la Secretaria del Club (per a saber la quantitat que en necessitem). També cal reservar la llitera al refugi, que a última hora no hi trobareu plaça.

Ànim i ja ens hi veurem.

Rafel Saperas

LLICENCIES F.E.E.C.

NOVETATS PLA DE L·LICÈNCIES 2003

Variacions significatives en les cobertures generals respecte al Pla de l'any 2002:

- q En cas d'accident els titulars de la llicència han de comunicar l'accident al telèfon d'assistència que apareix a la tarja federativa en un termini de 72 hores, encara que es pugui pensar que la lesió no és greu i no requerirà assistència mèdica. Si no es compleix aquest requisit la companyia asseguradora no es fa càrrec de les despeses assistencials derivades d'aquell accident.
- q Queden exclosos de cobertura els processos de sobrecàrrega muscular, sobrecàrregues articulars i tendinitis no traumàtiques.
- q Queden exclosos de cobertura els desplaçaments en vehicle privat o públic al lloc escollit per a la pràctica esportiva, i també queda exclosa la cerca, localització i enviament de d'equipatges extraviats. Sí resten coberts els accidents ocorreguts en l'entorn de la muntanya, així com en els mitjans de transport necessaris per a la pràctica esportiva (remontadors, trens cremallera, telefèrics, etc.).
- q En cas de defunció, el capital a indemnitzar serà el resultat de restar al capital contractat, segons modalitat, les despeses en concepte d'atenció mèdica, trasllats, rescats... El capital mínim indemnitzable serà el 25% del contractat, segons modalitat.
- q Els majors de 75 anys no es poden acollir a les modalitats A-B-C-D-E, i hauran de tramitar la llicència amb les cobertures mínimes de la nova modalitat que anomenem F. Per tal de poder disposar de serveis assistencials, però, hem negociat amb la companyia la possibilitat de tramitar una targeta d'assistència sanitària a un preu molt avantatjós. Els interessats s'hauran de posar en contacte a través del Club, amb la FEEC.

QUAN I COM TRAMITAR LA L·LICÈNCIA:

- Ja podeu passar per Secretaria, per renovar o tramitar la llicència per al 2003.
- **MOLT IMPORTANT:** Verifiqueu que l'adreça i la resta de dades són correctes i completes. penseu que si no ho són podreu tenir una llicència amb dades errònies, deixar de rebre la revista Vèrtex i d'altres inconvenients.
- Recordeu que la data de vigència de la llicència és l'endemà (24h.) de la seva tramitació a la FEEC per tant, convé tramitar la llicència amb temps a la vostra entitat, i abans de principis d'any per disposar de cobertura des del primer moment.

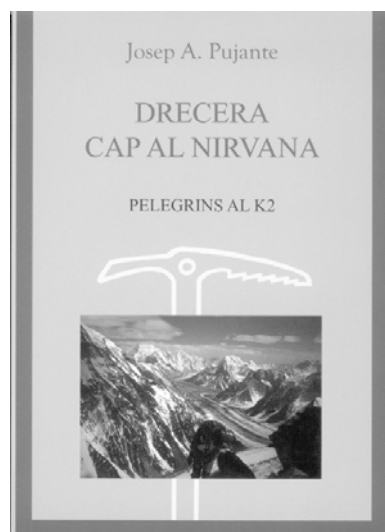
CRÒNICA DE LLIBRES

En el marc de la presentació dels llibres números 2 i 3 de la col·lecció **Cordada Literària**, de Garsineu Edicions, de Tremp, que tingué lloc a l'Aula de Música del Conservatori Municipal de Sant Cugat del Vallès, s'efectuà prèviament un acte d'homenatge i recordança de Josep Barberà i Suqué (1), fervent excursionista, com tothom sap. En aquest homenatge hi prengueren part: Joan Cervera, expresident del Club Excursionista de Gràcia; Narcís Castanyer, president del Club Muntanyenc de Sant Cugat i Lluís Recoder, alcalde de l'Ajuntament santcugatenc, que posaren en relleu l'important petjada de Josep Barberà en el camp de l'excursionisme, l'escalada i la cultura.

Aquest homenatge fou el preludi de la presentació dels dos nous llibres de muntanya que comentem seguidament, i que venen a incrementar el gruix de la bibliografia excursionista catalana.

“DRECERA CAP AL NIRVANA. Pelegrins al K-2”, de Josep A. Pujante.-

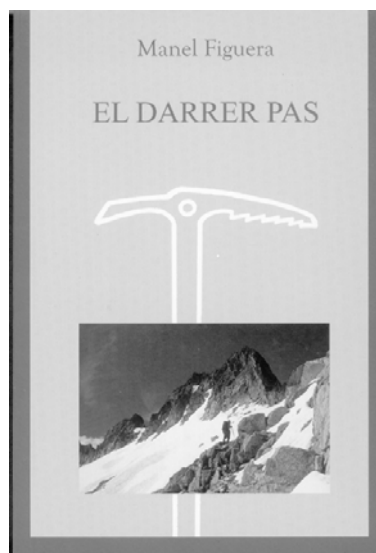
No podem oblidar que el pròleg d'aquest llibre fou, amb tota seguretat, el darrer escrit de Josep Barberà, el qual és ple d'aquella modèstia que el caracteritzava. Comença dient: *“No sóc un expert sobre l'Himàlaia, ja que no he estat mai per aquelles terres”*. Precisament aquest pròleg fou, com hem dit, el motiu que portà a dedicar-li un merescut homenatge,

perquè el seu contingut significa abraçar les dues facetes més destacades de l'actuació de l'amic Barberà dins del nostre excursionisme: *l'Esportiva i la Cultural*. A *“Drecera cap al Nirvana. Pelegrins al K-2”*, el Dr. Pujante ens descriu, amb la seva prosa emotiva i entusiasta, les dificultats de l'ascensió a aquella muntanya mítica d'entre els “vuit-mils”. Va alternant, molt encertadament, i amb la tècnica cinematogràfica del *flashback*, els moments viscuts en la seva expedició al K-2, amb els principals

moments històrics de la trasbalsada, emocionant, i a vegades, tràgica crònica de la conquesta d'aquest cim.

En cloure aquest comentari vull afegir-me a les paraules finals del company Barberà en el seu esmentat pròleg: *“Torno a felicitar l'amic Josep A. Pujante pel seu entusiasme, i l'encoratjo perquè segueixi endavant amb els seus ideals”*.

“EL DARRER PAS”, de Manel Figuera.-

L'autor, nat a Barcelona i arrelat a Bellver de Cerdanya, s'ha mogut sempre en dues línies de perpètua tradició dins l'excursionisme: la literària i la de la redacció de guies de muntanya. Professor de català, és el cap del Servei Comarcal de Català a la Cerdanya.

Aquesta és, potser, la primera novel·la escrita per Manel

Figuera i Abadal que transcorre totalment en un ambient de muntanya, i està perfectament documentada. És la història de tres escaladors: una cordada formada per un noi i una noia d'uns vint anys i un home de quaranta i escaig -que va en solitari- i que coincideixen en una mateixa ascensió. És en el curs d'aquesta travessa hivernal d'alta muntanya que descobreixen, i es descobreixen, les seves mancances i les seves (amagades!) virtuts. En resulta, tal vegada, una clàssica narració del dilema d'una dona que se sent atreta per dos homes ben diferents en edat i en actituds filosòfiques i morals davant la vida, però units tots tres per la passió per la muntanya.

En la presentació, en Manel Figuera ens diu: *“Potser sí que el relat no s'acaba. A mi també m'ho ha semblat. Potser m'hauré de plantejar no una segona part sinó una continuació, una prolongació en un altre àmbit geogràfic. De tu dependrà, lectora o lector, en funció de la teva anàlisi i valoració personal”*. Confiam que aquesta prolongació dels personatges Bea, Santi i Elm no es faci esperar massa.

(1) Veieu el nostre butlletí social nº 58, del juliol/setembre del 2000.

Joan Cervera i Batariu

TAFANEJAR PER BARCELONA

Amb el convenciment que la sensibilitat de nostre Club sap apreciar les petites coses de la vida, em complau oferir-vos comentaris sobre una sèrie de punts urbans de la nostre ciutat.

Barcelona és una ciutat arrelada en la tradició; té una cultura viva àmplia i conscient, que constitueix un compendi generalitzat de la ciutadania del Cap i Casal.

No es tracta de fer un recull exhaustiu sobre Barcelona; més aviat es tracta de fer esment d'uns quants indrets, costums i curiositats que evoquen glòries passades, que intentaré il·lustrar amb fotografies i que seran els següents: fonts, festivitats, monuments, patis i racons.

LES FONTS

Avui començarem per les fonts.

FONT DE LA CAPUTXETA VERMELLA. Font amb un simpàtic grup escultòric inspirat en el conte de la nena cofada amb la caputxeta i el ferotge llop (lloc d'emplaçament: passeig de Sant Joan).

Font de la Caputxeta Vermella.
Fotografia d'Antonio Moreno

FONT DE LA GRANOTA. El vailet té a les mans la granota que dona nom a la font; diríem que és una font aristocràtica, perquè és emplaçada en un lloc de prestigi (Diagonal carrer de Còrsega).

FONT DEL NOI DELSCÀNTIRS. És una de les més reeixides fonts escultòriques de la ciutat (plaça d'Urquinaona).

FONT DE LA PALANGANA. En aquesta font hi ha dues figures juvenils (Diagonal carrer Provença i Bruc).

FONT DEL TRINXA. Li ha estat retreta alguna manca de delicadesa (cruïlla del carrer Pelai i la Ronda d'Universitat).

Font de la Granota.
Fotografia d'Antonio Moreno

Font de Ruth.
Fotografia d'Antonio Moreno

FONT DEL GALL. Font més aviat humil, sense gaires pretensions, però de tota manera dona amenitat a un racó de la ciutat (carrer d'Aragó i avinguda de Roma).

Hi ha moltes més fonts a la ciutat: font de Canaletes; font de la cruïlla de Diagonal i Bailèn; font de Raquel Meller, al Paral·lel; font de la Maja, a la plaça Villa de Madrid; font de

l'Oca, al carrer d'Enamorats, i altres.

Antonio Moreno

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

a/e: cegracia@cegracia.com
web: <http://www.cegracia.com>
Dip. legal: B.9720-1961